

Mindig furcsálltam, előttem miért nem vállalta be senki.

Itt van ez a rengeteg képregényfilm meg tévésorozat, azt hinné az ember, volt legalább **egy** magányos különc, aki jelmezt varrt magának.

Tényleg ennyire érdekes a hétköznapi élet?

Tényleg annyira izgalmas a sulis és az iroda, hogy én vagyok az egyetlen, aki **másról** fantáziált?

Ugyan már. Legyél magaddal őszinte.

Életünk **egy bizonyos pontján** mind azt terveztük, hogy szuperhősök leszünk.

Egyébként ez
nem én voltam.

Ez csak valami örmény srác,
aki régóta pszichés problémákkal
küszködött, és olvasott rólam
a New York Postban.

Ez vagyok
én. Épp
elektrodákat
kapcsoltak
a herémre.

Nyilván nem egészen így
képzeltem, amikor először
felvettem a maszkot. Azt
hittem, többet ugrálok majd
háztetőkön, és keményen
fenyíttem a táskatolvajokat.

De ez itt a kegyetlen
valóság. Ez történik
veled, ha rossz
emberekkel kezdesz.

PÉNZT
BUKTUNK
MIATTAD, TE
KIS SZAROS!

De talán túlságosan
a dolgok közepébe
vágtam. Bőlcsebb lenne
az elejéről kezdeni...

Dave Lizewski titkos
eredettörténete:

Nem mondanám, hogy én
voltam az osztály él-
sportolója, ahogy azt sem,
hogy kocka lettem volna.

Nem én voltam az osztály
bohóca, vagy az osztály
zsenije, egyáltalán **semmije**
sem voltam az osztálynak.
Mint a legtöbb korombeli,
egyszerűen csak **léteztem**.

Bírtam a *Dokikat* és
a *Stereophonics*-ot, a *Goo Goo*
Doll-t és a *Törtetőket*.
A *Snow Patrol*-t, a *Hősöket* és
Ryan Reynolds filmjeit.

Ha rám töröd a szobám
ajtáját, valószínűleg azon
kapsz, hogy éppen a kedvenc
sorozatomat töltöm vagy
a biosztanárnőre recskázok.

Mrs. Zane 44 éves, van két felnőtt
gyereke, a férje pedig a büntetés-
végrehajtásban dolgozik.

Valami baj
van, David?

Nincs, Mrs. Zane. Bocsánat.

Persze tetszettek a velem egykorú lányok is. Például a mögöttem ülő Katie Deauxma.

A legjobb barátom, Todd szerint Katie folyton rólam beszélt, de fogalmam sincs, mennyire volt megbízható ez az információ.

Tudtam róla, hogy a helyi klubba jár teniszezni, ezért arrafelé lógtam valamelyik szombaton, hátha sikerül beszélgetésbe elegyednünk.

Ó, szia, Katie! Nem is tudtam, hogy klubtag vagy.

Dehogynem, te rohadt kukkoló.

Kifigyelted, hogy apa itt tesz le. Az ajtónálló szerint itt lebzszel **három nyomorult órája**.

T-tessék?

Na húzz a vérbe, lúzer! És többet ne bámulj az órákon. Totál kiakaszt.

Mint mondtam, teljesen hétköznapi srác voltam. Semmi sem volt az előéletemben, ami egy megszokott hőstörténetet vetített volna előre. Nem mart meg radioaktív pók, és nem is menekültként érkeztem a Földre egy pusztulásra ítélt távoli bolygóról.